

ආහාරයට ඇබැජි වූවන් සඳහා ත්‍රිඹික්ෂාව ප්‍රජානනාත්මක වර්යාචාරී විකිත්සාචක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන්නේ ද යන්න පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

ශ්‍රී. එස්. ඉනදිවල් කරුණානායක¹

මුදු සමයට අනුව රෝගී වීම ධර්මතාචක්. ගේරය රෝගයන්ට කැදැල්ලකි. වර්තමානය වන විට සමාජයේ බොහෝ පිරිස් බෝ නොවන රෝගයන්ගෙන් පිඩා විදිති. දියවැඩියාව, හඳු රෝග, අධික රුධිරගත කොලොස්ටරෝල්, රුධිර පිඩිනය හා පිළිකා මෙන් ම අධිබර, ස්පූලතාව සඳහා අකුමවත් ආහාර පරිහෙළුනය හේතු වී ඇත. නුතන මතොවීදානානුකුල ව ආහාර ගැනීමේ අකුමතා අතර බලහත්කාරයෙන් අධික ලෙස ආහාර ගැනීමේ අකුමතාව ආහාරයට අධික ලෙස ඇබැජි වීම මානසික අකුමතාචක් ලෙස සලකයි. පාලනයකින් තොර ව ආහාර ගැනීමේ හා අධික ලෙස ආහාර ආශාචක් මෙම පුද්ගලයන් තුළ පවතී. ආහාරයෙහි අධික ලෙස ලොල් වීම ආධ්‍යාත්මික ජීවිතය විනාශ කරන එසේ ම ජීවිතයට සෞඛ්‍යයට කිහිප්ල බිජක් හා සමාන වූ තරජනයක් බව මුදු රජාණන් වහන්සේ දේශනා කර ඇත. මෙම ආහාරයට ඇබැජි වූවන් සඳහා ත්‍රිඹික්ෂාව ප්‍රජානනාත්මක වර්යාචාරී විකිත්සාචක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වේ. සිලය තුළින් වර්යාත්මක ප්‍රතිකාරයක් සිදු වේ. වර්යාව සංස්කරණය කොට කුමානුකුල පුහුණුවකින් ආහාර සෞඛ්‍යරක්ෂිත ව ලබා ගැනීමටත්, ව්‍යායාම ආදි සෞඛ්‍ය පුරුෂ වර්යාවට එක් කළ යුතු වේ. සමාධි ගික්ෂාව තුළින් මානසික වර්යාත්මක ප්‍රතිකාරයක් ඔස්සේ වින්තන රටාව සමතුලිත කිරීම හා නිවැරදි කිරීම කළ යුතු ය. සමාධි හාවනා මගින් ආහාර පිළිබඳ පවතින වින්තනය කුසල අරමුණකට යොමු කළ හැකි ය. ප්‍රයා ගික්ෂාව තුළින් ප්‍රජානනාත්මක අවබෝධය ඔස්සේ අධි ආහාර පරිහෙළුනය හේතුවෙන් ඇති වන නිද්‍යාගත රෝග, ඒ අනුව තමාගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයට වන බලපෑම, ජීවිතයට වන හානිය පිළිබඳ ගැටුරින් කළේපනා කිරීමට ත්‍රිඹික්ෂාව ඔස්සේ යොමු වේ. ආහාරයට ඇබැජි වූවන් සඳහා ත්‍රිඹික්ෂාව ප්‍රජානනාත්මක වර්යාචාරී විකිත්සාචක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන්නේ ද යන්න පර්යේෂණ ගැටුවට වේ. පර්යේෂණ කුමවේදය ලෙස ගුණාත්මක කුමවේදය හාවිත කෙරේ. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ය වසයෙන් ත්‍රිපිටකය, ද්විතීයික මූලාශ්‍ය ලෙස නුතනයේ දී ආහාර ගැනීමේ අකුමතාව හා ප්‍රජානන වර්යාචාරී විකිත්සාච සම්බන්ධ ව ලියැවී ඇති ගාස්ත්‍රීය ගුන්ප් ද ගාස්ත්‍රීය ලිපි ආදිය ද ඇතුළ ව පුස්තකාලය පරිගිලනය කරමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කෙරිණි. තව ද නුතන මතොවීදානා ක්ෂේත්‍රයේ විද්‍යාත්මක සම්ග සිදු කෙරෙන සාකච්ඡා මගින් ද දත්ත රස් කරන ලදී. ත්‍රිඹික්ෂාව හා සම්බන්ධ විකිත්සාච පර්යේෂණ සිමා වේ. අධ්‍යාපන අරමුණ ලෙස තිරෝගීමත් ප්‍රජාචක් නිර්මාණය කිරීමයි. ආහාරයේ මත්තක්ෂේත්‍රතාව දැන ආහාර පරිහෙළුනය සඳහා පුද්ගලය යොමු කිරීමට ත්‍රිඹික්ෂාව මතොකායික විකිත්සාචක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වේ. මේ සඳහා විසඳුම් ලෙස ම. නි. සබලාසට සූත්‍රය, විතක්කසන්යාන සූත්‍රය උපයෝගී කරගනීමින් ආහාරයට ඇබැජි වීමේ වන්තවේග බණ්ඩිනයට හැකි විය. තව ද ත්‍රිඹික්ෂාව ප්‍රජානන වර්යාචාරී විකිත්සාචක් ලෙස හාවිත කරමින් මානසික පිඩා හා දුස්සමාහිත වර්යාවලින් තොර සමාජයක් බිජ කිරීමට අවධානය යොමු කිරීම කාලෝවිත ය.

ප්‍රමුඛ පද: ආහාර ගැනීමේ අකුමතාව, ප්‍රජානන වර්යාචාරී විකිත්සාච, ප්‍රයා, සමාධි, සිල

¹ කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය, කැලණීය, saleelakarunanayaka@gmail.com